

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

Verschint 2 x per maand

21 maart 1986

Nadruk verboden

30e jaargang
nr. 12

x in kantlijn is de vraag
- in kantlijn is het antwoord

Goedenavond,

Aan het begin van deze avond wijs ik u erop dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, denkt u alstublieft zelf na.

Het onderwerp is u al aangekondigd met een wat verlengde titel, nl.

HET ONDERBEWUSTE ALS SCHAKEL TUSSEN STOF EN GEEST

U zou kunnen zeggen:

ONDERBEWUSTZIJN, STOF EN GEEST

De mens is stof, dat wil zeggen, ratio, zintuiglijkheid, hij is ook geest. De geest heeft weer een totaal andere bewustzijnsinhoud en ook een andere beleving. Deze beide komen in een lichaam bij elkaar. Nu blijkt dat een groot gedeelte van wat u paranormaal noemt functioneert via het onderbewustzijn. Er zijn bepaalde waarden die niet in de herinnering aanwezig zijn, maar die onder omstandigheden plotseling naar voren treden. Dat het daarbij gaat om inhouden die raadselachtig schijnen te zijn, kunnen we bijvoorbeeld zien aan een bekende dame die de wonden van Jezus vertoonde. Deze dame placht op bepaalde dagen, voornamelijk op vrijdag, uit te barsten in geheel verstaanbare litanieën in het Latijn. Nu had ze als vroom mens natuurlijk veel Latijn gehoord, er was dus een onbewuste kennis van Latijn aanwezig. Maar deze was bij normaal bewustzijn niet uitbaar, het kwam eenvoudig niet naar voren. Wanneer ze sterk mediteerde over het lijden van Jezus kwam ze in een toestand van verrukking, een vorm van semi-trance. In deze toestand kwam dan dat kerk-Latijn naar voren.

Het is dus duidelijk, het onderbewustzijn bevat veel meer gegevens dan normalerwijs voor het redelijk denken toegankelijk zijn. Er zijn echter ook dingen bij waarvan wij zeggen: Hoe komt dat?

Ik denk bijvoorbeeld aan regressie-technieken. Hier beginnen mensen te vertellen over vroegere levens.

Nu zal dat voor een deel vaak fantasie zijn. Maar er zijn gevallen bij waarin iemand bijvoorbeeld niet alleen kan zeggen: daar en daar heb ik toen gewoond, maar ook de mensen in de omgeving kent en noemt en dat terwijl de persoon in kwestie die plaats nooit heeft bezocht. Dit geval kwam voor bij een kind in India, een meisje.

Er zijn andere gevallen bekend van mensen die altijd in Australië hebben gewoond, die nooit in Engeland zijn geweest en toch allerlei gegevens over dit land kennen. Ik meen dat u dat onlangs heeft kunnen volgen, daarom citeer ik juist dit.

Waar komt die kennis vandaan? We kunnen niet zeggen dat dit een erfelijk geheugen is, want bij voorouder-onderzoek kan blijken dat die voorouders daar ook nooit zijn geweest. Dan moeten er dus indrukken zijn die niet met de stofelijke situatie te maken hebben en die ook niet kunnen behoren tot wat men wel eens hereditair geheugen noemt, dat wil zeggen, bepaalde impulsen die erfelijk worden overgebracht. Dan blijft alleen een andere bewustzijnsvorm over. Deze bewustzijnsvorm noemen we de geest. Wat die geest precies is hebben we al vaak verteld. Als je helemaal zuiver wilt zijn zou je de geest het best kunnen omschrijven als een in zich zelf besloten krachtveld, waarin aanwezige potentiaalverschillen reageren op impulsen van buitenaf en daardoor een proces van bewustzijn tot stand brengen dat met denken vergelijkbaar is.

Bij regeneratie-technieken blijkt verder dat de meest levendige herinneringen altijd te maken hebben met emotionele ogenblikken. Kennelijk is het samenvallen van beleving en emotie sterk bepalend voor datgene wat er in de geest wordt vastgelegd.

Zou dit alles zijn, dan zouden we daar geen discussie aan behoeven te wijden. Maar er zijn meer dingen, want de geest leeft in een eigen wereld. Nu zijn er heel veel werelden te beschrijven en ze bestaan ergens wel echt, dat wil zeggen, u kunt erin terecht komen. Maar ze zijn gelijktijdig illusie, omdat ze berusten op een uitwisseling van gedachten. In feite is het dus een gemeenschappelijke illusie, een voorstelling die in stand wordt gehouden door een aantal mensen, die leven op een ongeveer gelijk vlak van bewustzijn en die met elkaar een aantal herinneringsbeelden delen.

In die werelden gelden bepaalde regels, maar in die werelden bestaan er ook bepaalde energieën. Als ik u zeg dat de geest een in zichzelf besloten energieveld is, dan houdt dat in dat zo'n veld energieën kan afgeven. Dit betekent dat als er een voeding is dit waarschijnlijk energie zal zijn. Wat blijkt nu? De geest kan krachten overdragen aan een mens, maar dat kan nooit helemaal direct. We hebben daarvoor een bepaalde stemming, een bepaalde voorstelling nodig. Het meest expliciet zie je die dingen als je je bezighoudt met rituele magie. Er zijn een groot aantal dingen, die op zichzelf weinig of geen betekenis hebben, tot een ritueel samengevoegd. Dit ritueel plus de voorbereiding, onder meer lichaamsreiniging, geestesreiniging, aantrekken van speciale gewaden, brengen de magiër als het ware al in een toestand van werkelijkheidsvervreemding.

Op dat ogenblik is hij veel vatbaarder voor de wereld van de geest. Maar hij kan nog steeds niet de termen van de wereld van de geest hanteren. Hij kan echter analogen opbouwen, voorstellingen die tot op zekere hoogte kunnen beantwoorden aan die energie die men geest noemt - en dan kunnen er geesten verschijnen, of demonen als hij dat verwacht, of engelen als je daarnaar kijkt. Dezen zijn dan een echo van iets wat in je bewustzijn leeft. Alleen de rangschikking is een andere. Ik weet niet precies hoe ik het duidelijk moet maken.

U heeft een bepaald aantal ervaringen opgedaan. Die beelden plus een aantal klanken en woorden zijn in uw onderbewustzijn aanwezig en voor een deel voor het waakbewustzijn toegankelijk. Het geheel van deze gegevens kan gemanipuleerd en gebruikt worden als de geest iets met u wil doen, u iets wil zeggen. Maar die geest kan moeilijk totaal andere woorden gaan scheppen. Het is een moeilijkheid die je wel eens hebt als je te maken krijgt met mensen die een taal spreken waarvan het medium nog nooit heeft gehoord. Wij kunnen die taal verstaan, maar we kunnen niet in die taal antwoorden, want die klankcombinaties zijn niet in het medium aanwezig. Zouden we klank voor klank (wat denkbaar is) de woorden willen opbouwen, dan zou het resultaat bijna onverststaanbaar zijn en voor het vormen van één woord zouden we bijna een minuut nodig hebben. Rekent u dan maar uit wat het verschil in tempo is als u even naar mij heeft geluisterd. Dus het onderbewustzijn is eigenlijk ook nog een soort vertaalmachine. Het vertaalt indrukken van de geest en uit de geest naar stoffelijke voorstellingen, stoffelijke formuleringen. In deze zin is het wel degelijk een soort brug.

Maar er is meer. Want uw bewuste denkprocessen worden veel minder snel naar de geest overgebracht dan uw onbewuste denkprocessen, omdat de onbewuste processen grote invloed hebben op uw emoties. Emoties voeren onder meer tot verstoring van de interne secreties, ze veranderen de spanning van het zenuwstelsel, veranderen de hartfunctie (de dwarsgestreepte spier geeft op dat ogenblik eveneens een grotere lading af) en als resultaat krijgen we een toestand, waarbij datgene wat in het bewustzijn als oorzaak van de emotie aanwezig is, in zijn onbewuste en volledige duiding wordt overgedragen naar de geest.

Het zal u duidelijk zijn dat je hierdoor eigenlijk te maken hebt met een soort zender, vanuit stoffelijke normen gesproken, het is een zend-ontvanger.

Maar heeft het onderbewustzijn ook nog eigen functies? U kent waarschijnlijk wel de term: verdringing, verdringingsverschijnselen. Er zijn een aantal dingen waar u niet aan wilt denken. U weet ze wel, maar u wilt ze niet meer weten. In sommige gevallen kan dat zover gaan dat er een emotionele amnesie (geheugenverlies) optreedt. Door emoties bepaald wordt gewoon een gedeelte van de herinnering gewist. Onbewust blijft het aanwezig, maar het is niet meer bewust bereikbaar of toegankelijk. Dus als u in uw hoofd zou kunnen kijken en al die hersenklonters nagaat, zou u waarschijnlijk heel wat skeletten in de kast zien zitten die u allang vergeten bent. Dat wil zeggen dat het onderbewustzijn een monitorfunctie heeft.

Het onderbewustzijn onderdrukt bepaalde ervaringen, zorgt ervoor dat ze in het waakbewustzijn niet opduiken, waardoor elke gebeurtenis die daarmee geassocieerd zou kunnen worden als het ware emotioneel wordt afgelezen.

Maar als dat stoffelijk zo is, waarom zou het geestelijk anders zijn? Want in uw geestelijk beleven kunnen een aantal factoren een rol spelen, bijvoorbeeld voor een incarnatie in deze vorm aansprakelijk, waarbij u het gevoel heeft: Ik kan niet leven met het bewustzijn dat ik nu dit leven moet hebben en dat ik in mijn vorige leven b.v. beul ben geweest, of iets anders dat verschrikkelijk is. Dus alles wat daarmee samenhangt wordt eveneens onderdrukt. Er is daarop één uitzondering. Op het ogenblik dat een dergelijke beleving uit een vorig bestaan voert tot een fobie, dus tot een bepaald verschijnsel dat uw gedragingen en gevoelens sterk beïnvloedt, dan is de kans groot dat onder hypnotische invloed dit gegeven wordt vrijgegeven. Maar wat u in de geest heeft meege maakt herinnert u zich niet. U zou het zich kunnen herinneren als die andere voor u totaal vreemde wereld door het onderbewustzijn aanvaard werd. Maar wat niet te vertalen is in stoffelijke termen, wordt geweerd. Vandaar dat we al die mooie verhalen hebben over Zomerland.

Natuurlijk, Zomerland bestaat. Het is een illusie van mensen die zich nog steeds in vormen het bestaan moeten realiseren. Er zijn mensen bij die een schitterende beschrijving kunnen geven van alle bloemen die daar bloeien, de vogels die daar vliegen, wat ze laten vallen en wat dies meer zij.

Het zijn geen vogels, het zijn geen bloemen, het zijn indrukken die het best vergeleken kunnen worden met datgene wat u op aarde heeft aan vogels en bloemen. Omdat er een vervreemd element in zit probeert het onderbewustzijn de zaak verder te redigeren. Het probeert kleuren te scheppen die normaal niet voorkomen, zodat het vervreemdingsverschijnsel in het visioen mede een rol speelt.

Als je uittredingsbelevingen hebt, dat wil zeggen dat uw geest waarneemt op een ander punt dan waar het lichaam zich op dat ogenblik bevindt, dan kunt u natuurlijk op aarde waarnemen. Dat is doodgemakkelijk. Er is een zekere remming. Zo worden bepaalde emoties over het algemeen afgezwakt, maar voor de rest wordt het beeld redelijk getrouw overgebracht. De Eiffeltoren ziet er wel meer uit als dat mooie souveniértje dat u heeft gezien dan als het echte ding, maar dat is dan ook het enige. Voor de rest klopt het allemaal. Als u mensen waarneemt is de kans groot dat u ze redelijk nauwkeurig kunt beschrijven, want het zijn vormen die u op grond van uw stoffelijke ervaringen kunt herkennen.

Maar ga nu eens een keer uittreden naar een andere sfeer. In die andere sfeer is uw bestaan niet meer vergelijkbaar met het stoffelijke. U heeft een geestescontact gehad, een uitwisseling zeg maar (meestal een gedeeltelijke), met een entiteit die al wat verder is. U komt terug op aarde en wat zegt u? Ik heb met mijn geleidegeest of mijn goeroe gesproken.

Er zijn heel gekke gevallen. Ik weet een aardig voorbeeld.

Iemand was uitgetreden en kreeg contact met een figuur die hij heel goed had gekend en die zo rond zijn zeventigste jaar was overleden. Maar deze persoon had verschillende fasen meegemaakt in zijn leven. Die fasen konden niet als eenheid worden beseft. Wat vertelde hij? 'Ik was in een geestelijke wereld en ik sprak met die en die, maar hij was er in drievoud, als een man van bijna 70, als een man van 35 en ook nog als jongeman van 21.' Dit is natuurlijk onzin, het was één persoon. Maar het onderbewustzijn zegt: 'Ik moet die gegevens doorgeven, maar zo dat ze hanteerbaar zijn. Als één geheel is het niet hanteerbaar, dus splitsen we ze.' Een filterfunctie. Er zijn ook nog mensen die zeggen 'Wanneer ik een stem hoor ....'. Helderhorendheid is in, dat weet u waarschijnlijk, na al die beatbands wil je nog wel wat anders horen.

Wat is helderhorendheid? In feite is het een auditieve hallucinatie. Hierbij worden uit het klank-herinneringsgeheugen (een bepaalde winding) een aantal klanken als het ware in u opgewekt met zo'n intensiteit, dat u zich deze niet meer als vanuit uzelf komend kunt verklaren. Het is schijnbaar een stem buiten u die het u zegt, maar het is in u ontstaan.

Waarom dan buiten u? Wel, als het in uw hoofd begint te rumoeren wordt u daar gek van, u krijgt hoofdpijn. Wat zegt het onderbewustzijn? Die gegevens zijn belangrijk, maar laten we die vertalen op zo'n manier dat die mens daar iets aan heeft. Het selecteert de gegevens en projecteert ze buiten u. Nu zegt u misschien: dat is vreemd. Maar zo vreemd is het niet, want bij helderziendheid heb je precies hetzelfde. Bij helderziendheid ontstaat een beeld dat tijdelijk de waakbewuste werkelijkheid vervangt, of er ontstaat een soort beeld dat als het ware over die werkelijkheid wordt gelegd, zodat je de werkelijkheid nog wel ziet, maar het andere beeld is intenser. We noemen dit dan een visuele hallucinatie.

Maar als je nu een hersenoperatie hebt en er worden op bepaalde delen van de hersenen impulsen gegeven (prikkelers en lichte aanrakingen, of je kunt het tegenwoordig zelf doen met bepaalde stroomstootjes als je precies weet waar je de naald moet inbrengen), dan ontstaat ook een dubbelbeeld.

Er is het inkomende werkelijkheidsbeeld en er is het herinneringsbeeld. In een dergelijke situatie pleegt het herinneringsbeeld iets sterker te zijn dan het werkelijkheidsbeeld, niet veel. Bij helderziendheid kan de verhouding tussen impulsbeeld en werkelijkheidsbeeld 4 tegen 1 of tegen 2 zijn. Dat wil zeggen, het is veel sterker. Ook hier blijkt dat het onderbewustzijn regulerend optreedt.

Bij u is dat ook ten aanzien van een groot aantal functies. Waarom hebben kinderen bepaalde angsten, terwijl ze tot nu toe helemaal geen kennis hebben gemaakt met die dingen? Kinderen zijn b.v. bang voor slangen, terwijl ze nooit slangen hebben gezien. In Nederland zijn geen slangen. Waarom is het kind daar bang voor? Door zijn erfelijk geheugen. Ja, maar waar zit dat erfelijk geheugen dan? In het onderbewustzijn.

Het kind vertoont bepaalde patronen van sympathie en antipathie die niet verklaarbaar zijn uit de directe belevingen van het kind of zelfs uit de houding van de omgeving.

Het enige antwoord is dat er onbewust of onderbewust een impuls moet zijn waardoor die reactie wordt bepaald en gewekt.

Het is altijd een beetje moeilijk dit onderwerp zodanig toe te lichten dat het menselijk nog aanvaardbaar blijft. Het is gemakkelijk te vertellen wat waar is, maar het is moeilijk om het zo te vertellen dat een ander begrijpt dat het waar kan zijn.

Ik probeer u duidelijk te maken dat het onderbewustzijn wel degelijk een schakel vormt tussen belevingen van vroeger, stoffelijk, belevingen van vroeger in de geest aanwezig als herinnering, bepaalde bedoelingen of emoties die niet vertaalbaar zijn maar die in de geest een rol spelen en conditionerend optreden, en daarbij nog eens een groot aantal gegevens die ofwel niet belangrijk zijn, dan wel emotioneel niet aanvaardbaar zijn. Het is een enorm reservoir. Dat alleen zou het voor stof en geest al erg interessant maken. Maar er zijn zoveel andere bewustzijnswaarden op aarde.

Heeft u wel eens gehoord van een gemeenschappelijk bovenbewustzijn? De theorie ervan is betrekkelijk eenvoudig. Wanneer mensen denken, stralen ze die gedachten uit. Die gedachten blijven als het ware rond de wereld hangen. Wanneer iemand nu denkt aan iets dat reeds gedacht is ontvangt hij die impuls terug, plus alle impulsen die daar voor anderen bij behoren. Hoe dwaas het misschien ook mag klinken, als u de grote uitvindingen nagaat, dan blijkt dat ze meestal binnen zeer korte tijd op verschillende plaatsen praktisch gelijk hebben plaatsgevonden. Als u kijkt naar reacties van mensen dan moet u eens opletten. We kunnen zien dat bepaalde golven van geweld en van reacties rond de wereld trekken. Nu kunnen we de sterren daarvoor aansprakelijk stellen of iets anders, maar het is toch wel opvallend dat er golven van geweld zijn die zich rond de aarde verplaatsen.

Als dat nu alleen oost → west was, dan zou je kunnen zeggen dat het met de aardrotatie en de zon te maken heeft. Maar het gaat ook wel eens in omgekeerde richting. Wanneer geweld in het bewustzijn aanwezig is komt het ergens tot ontlading. Die ontlading brengt weer bijzondere impulsen met zich mee, waardoor andere zwakke steeën eveneens in geweld losbarsten.

Er is dus een gemeenschappelijk bewustzijn, maar hoe kun je dat gemeenschappelijk bewustzijn ontvangen? Niet bewust. Toch wordt je erdoor beïnvloed. Dan zouden we ook hier het onderbewustzijn een functie moeten toekennen.

Laten we andere voorbeelden nemen. Voetbalwedstrijden. U weet wat ik daarmee bedoel. Het is een spel waarbij 22 man met een bal bezig zijn en daaromheen 30.000 mensen. Het is opvallend dat heel vaak als de spelers gewelddadig zijn, degenen die op hen zijn geconcentreerd, geneigd zijn tot gewelddadigheden, terwijl als geweld op één punt uitbreekt het zich meestal over het gehele stadion verplaatst, zodat plotseling overal onredelijke uitingen de boventoon voeren. Dat hoeft niet altijd geweld te zijn, maar onredelijkheid. U ontvangt veel meer signalen dan u bewust weet en bewust kunt verwerken. Dergelijke signalen kunnen invloed hebben op de manier waarop u de wereld ziet. Ze kunnen van invloed zijn op uw reactie op medemensen. Ze kunnen zelfs uw waardering voor verschijnselen aanmerkelijk wijzigen.

Als dit het geval is kunnen we aannemen dat het onderbewustzijn gelijktijdig een groot gedeelte van al datgene wat men dan occult of paranormaal noemt, mede omvat. Voorts, dat vele van uw gaven in feite niets anders zijn dan het tijdelijk aan het woord komen van het onderbewustzijn, al dan niet met geestelijke inspiratie of andere inspiratie, maar het is het onderbewustzijn dat hier bepalend is voor de uiting, voor de mogelijkheid, voor de gevoeligheid. Een groot gedeelte van hetgeen u paranormale verschijnselen noemt, niet alles maar een groot deel, behoort ook weer tot de leefwereld van de geest. Een wisselwerking op dit terrein is eveneens denkbaar, maar alleen weer via dat onderbewustzijn.

EINDCONCLUSIES

1. Het onderbewustzijn vormt een schakel tussen geestelijke, bepaalde niet-kenbare stoffelijke impulsen en het redelijk denken.
2. Het onderbewustzijn vertaalt een aantal van de belevingen en reacties van de mens in signalen die geestelijk waardevol kunnen zijn.
3. Ten minste $\frac{1}{3}$ van de menselijke gedragingen wordt door het onderbewustzijn mede bepaald of beslist. Daarentegen wordt ~~alleen~~ maar 20% van de rest beslist door zogenaamde instinctdrang.

Op grond hiervan mogen we zeggen dat het onderbewustzijn inderdaad een schakel vormt tussen stof en geest en dat het bovendien een filter en schakel vormt tussen de onzienlijke uitstraling van de wereld en de zintuiglijk denkbare en waarneembare factoren in uw wereld.

VRAGEN

- x Is het mogelijk dat onder hypnose gebrachte personen die de omgeving herkennen waar ze naar verluidt in een vorige incarnatie hebben geleefd, in werkelijkheid in trance zijn en dat de entiteit die bezit van zijn of haar persoonlijkheid heeft genomen daar eens leefde?
- Als er sprake is van een volledige trance die niet gecontroleerd wordt, is dat inderdaad mogelijk. Maar bij regressie hebben we in feite te maken met een z.g. somnambule-toestand, waarbij de suggestie bepalend is voor het bewustzijn van de proefpersoon. Wanneer dan door de suggestie een terugvoeren in de tijd volgt, moeten we aannemen dat die impulsen inderdaad van de persoon zelf komen en dat het dus gegevens zijn ofwel van de geest, ofwel van het onderbewustzijn van de persoon in kwestie.
- x Er schijnen ook uittredingen voor een mens mogelijk te zijn naar een niet-vormensfeer. Is het mogelijk dat er een uittreding plaatsvindt naar een sfeer die alleen bestaat uit kleuren?
- Die sfeer bestaat natuurlijk niet uit kleuren. Je zou kunnen zeggen dat het een sfeer is, een wereld, waarin trillingen en velden een hoofdrol spelen.

Deze trillingen en velden worden dan vertaald als kleuren. Maar zelfs als u zich die kleuren herinnert zal de betekenis daarvan u meestal duister blijven. Dat betekent dat u niet in staat bent de ontvangen gegevens volledig om te zetten.

- x Waarin ligt nu juist de beheersing en de mogelijkheden om met het onderbewustzijn te werken?
- Wanneer het onderbewustzijn in steeds grotere mate toegankelijk wordt, wordt het feitelijke onderbewustzijn kleiner, want de rest wordt waakbewustzijn. Je kunt dus met het onderbewustzijn in redelijke zin eigenlijk niet werken. Maar er bestaat wel een andere methode waardoor een mate van beheersing denkbaar is.

U heeft allen wel eens een invloed ondergaan in de zin van: daar was zo'n gezellige of ongezellige sfeer (die wordt bepaald door de uitstraling van de omgeving). De reacties daarop, deels onbewust, worden onder meer bepaald door de wijze waarop u reageert. Wanneer u een bepaalde sfeer, een bepaalde stemming als het ware, in uzelf weet op te wekken, onverschillig of dit gebeurt door het gebruik van symbolen of door een emotionele of een rustgevende oefening, dan wordt daardoor een deel van het onbewuste toegankelijk en gaat een wisselwerking aan met het waakbewustzijn.

Maar de gegevens die uit het onbewuste naar het waakbewuste worden overgebracht, worden dan nog steeds beheerst door de sfeer, dat wil zeggen de toestand die men in zichzelf heeft opgewekt en kunnen niet buiten het kader daarvan worden ontvangen.

- x Is het mogelijk om met de kennis van het bewuste bewuster om te gaan en zo ja, hoe?
- Ik heb dit al ten dele beantwoord. Als de kennis van het onbewuste hanteerbaar wordt, dan wordt ze in feite een factor van het bewuste. Dat wil zeggen dat het onbewuste dan in belangrijkheid afneemt en dat met het bewustzijn meer herinnerd, beleefd en beheerst kan worden. Je kunt wel dit zeggen: Als ik voortdurend in mij een toestand van vrede, van rust wek, dan zullen de factoren uit het onderbewustzijn steeds sterker in mijn bewustzijn meespelen. Ze zijn variabel en ze lijken vaak niet toepasselijk, maar ze geven dan toch wel bepaalde associatiemogelijkheden of stemmingsmogelijkheden aan. Registreer deze en als u eenzelfde stemming opwekt of u eenzelfde symbool of situatie indendt, dan zal blijken dat de aanvulling uit het onbewuste spontaan plaatsvindt, er is dus een benaderbaarheid van in het onbewuste opgeslagen materie. Maar er is geen absolute beheersingsmogelijkheid, omdat het bewuste niet in staat is alle factoren die er in het onbewuste zijn zonder meer naar voren te brengen. Hierbij speelt verder nog een rol dat er een weerstand bestaat tegen een deel van datgene wat onbewust als juist of waar wordt ervaren. We zien dit soms bij gelovige mensen die onbewust bepaalde dingen niet kunnen aanvaarden. Zij zijn de meest fanatieke verkondigers die je kunt indenken. Hun fanatisme komt voort uit hun angst hun eigen ongelooft te erkennen en de daaraan emotioneel-verbandelijk verbonden consequenties dan later te moeten lijden. Dat zijn mensen die denken: Als ik nu maar voldoende zielen bekeer dan zal mijn eigen twijfel wel verdwijnen en

dan komt er dadelijk na mijn dood niet een geest met een paar horentjes en een toastvorkje naar mij toe om mij naar de helse barbecue te begeleiden.

Een ander voorbeeld: Een bepaald schuldgevoel is verdrongen. Het speelt dan wel vaak in de lichamelijke bevindingen en in de reacties van de mens een overheersende rol, maar het wordt niet erkend. Het is in de psychiatrie een bekend verschijnsel dat naarmate je de bron van afwijking dichter benadert de weerstand groter wordt en dat deze zelfs met hypnose niet geheel te doorbreken is. Het maakt duidelijk dat u dus geen volledige toegang kunt krijgen vanuit uzelf, doodgewoon omdat u niet in staat bent emotioneel en rationeel het geheel dat in uw onderbewustzijn schuilt, te aanvaarden en te verwerken.

x Hoe meer je je bewust wordt van dat wat in je onderbewustzijn leeft, hoe meer bewustzijn je krijgt. Is dat juist?

- Hoe meer geld ik van mijn linkerzak in mijn rechterzak steek, hoe meer geld ik krijg .....

Het bewustzijn omvat het geheel. Uw bewustzijn is: geestelijk bewustzijn, datgene wat in uw onderbewustzijn schuilt en datgene wat u waakbewust weet. U kunt de verdeling veranderen, maar u kunt de totale som niet veranderen dan door beleving.

x Wat zijn er voor esoterische, magische methoden om deze schakel verder uit te breiden?

- Als je iets hebt waarvan je eigenlijk niet goed weet wat het is, hoe kun je dat dan uitbreiden om daardoor iets waarvan je wel weet wat het is, groter te maken?

Neem me niet kwalijk dat ik parafraseer, maar het wijst op een vreemde manier van denken. Er zijn esoterische en magische methoden genoeg waarmee je, hetzij via meditatie, zelf-suggestieve of zelfs zuiver materiële processen, komt tot een uitbreiding van je bewustzijn. Maar ik kan er alleen maar dit over zeggen. Al deze methoden berusten op beheersing. Dat wil zeggen, hoe meer u meester bent van datgene wat u bewust bent, hoe groter uw greep wordt op datgene wat in uw onbewuste schuilt. De methode die u volgt is hierbij van minder belang. Maar dat de methode niet klakkeloos wordt gevolgd, maar daarentegen beheerst en bewust wordt gevolgd, is altijd een eerste voorwaarde.

x Wordt de filterfunctie van je onderbewustzijn opgelegd door je eigen bewustzijn?

- Tot op zekere hoogte. Olie en water kun je niet met elkaar vermengen. Er zijn echter mogelijkheden om via capillaire processen de olie toch onder het oppervlak dat door het water wordt gevormd, te laten afdalen. Wat geest en stof betreft zou u hetzelfde kunnen denken.

De filterfunctie is in feite een natuurlijke scheiding, waarin echter onder bepaalde omstandigheden toch een doordringing aan de ene kant of aan de andere zijde mogelijk is. De filterfunctie heeft in de eerste plaats te maken met processen van het denken. U moet niet vergeten dat uw wereld heel wat meer dimensies kent dan u kunt beseffen en hanteren. In de tweede plaats zijn er heel wat meer mogelijkheden en waarden dan voor u stoffelijk aanvaardbaar en verwerkbaar zijn. Tussen deze grote werkelijkheid, waarvan de geest ook deel uitmaakt, en uw beperkte drie- of hoogstens, als u tijd meetrekt, vier-dimensionale werkelijkheid, gebaseerd op

zintuiglijke waarnemingen in drie dimensies, komt u dus tot filterfunctie. Het is in deze zin dat ik dat woord heb gebruikt.

x a. Kun je impulsen, gedachten, die de wereld rondgaan, op een bepaalde manier beheersen zodat je daar minder door wordt beïnvloed?

b. Hoe kun je je afschermen tegen bijvoorbeeld geweldsimpulsen uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn? Zijn je eigen harmonieën hiervoor bepalend?

- Je kunt natuurlijk de gedachten die rond de wereld gaan niet beheersen. Dat is hetzelfde als wanneer een mier zich afvraagt: Kan ik een zandverstuiving beheersen. Dat kan ook niet. Maar je kunt jezelf daarvoor isoleren. In deze zin is een mate van beheersing mogelijk. U kunt nooit de wereld buiten u beheersen, de verschijnselen blijven voorkomen. Alleen, u wordt daar niet meer onbewust in meegesleept.

De eenvoudigste methode daarvoor is in de eerste plaats: Denk altijd in relativiteitstermen, nooit in absolute termen. In de tweede plaats: Wen u aan wanneer u zich onrustig voelt, allereerst te denken aan rust en vrede en aan ontspanning. Neem dan waar wat er gebeurt en probeer daarop zo rationeel mogelijk te reageren. Hierdoor zult u vele invloeden die rond u zijn in zekere zin kunnen beheersen, althans voorkomen dat ze u meeslepen in een richting waarin u niet wenst te gaan.

x U liet ons weten dat je jezelf helderhorend of helderziend zou kunnen maken als je de juiste methode kent. Hoe weet je of je dat wel mag doen? Iedereen kan toch niet zomaar in een hersenonderzoek-apparaat duiken?

- Correctie. Ik heb niet gezegd dat u dat zelf kunt veroorzaken. Ik heb als analogie voor de helderziende waarneming gewezen op het feit, dat het prikkelen van een bepaald deel van de hersenen een illusoir beeld uit het verleden doet ontstaan dat als het ware over het werkelijkheidsbeeld schuift. Dat is iets heel anders. Helderziendheid is waarneming van werkelijkheid. Het door mij genoemde was daarmee vergelijkbaar, maar is geïnduceerd herinneringsbeeld. Dat zijn heel grote verschillen.

Dan nu de vraag of het geoorloofd is helderziendheid of helderhorendheid te bevorderen. Ik zie niet in waarom niet. De mens heeft veel meer mogelijkheden dan hij in deze moderne maatschappij gebruikt. Hij heeft een deel van zijn sensitiviteit verloren, hij heeft een deel van zijn vermogen op afstand aan te voelen en waar te nemen verloren. Hij heeft daarnaast zijn mogelijkheid tot communicatie met de geest voor een groot gedeelte verloren. Maar deze dingen zijn deel van de mens. Nu kunnen we wel zeggen: dat komt alleen bij primitieven voor, intussen is het er dan toch maar. Het gebruik dat de primitieve mens ervan maakt zal een ander gebruik zijn dan u ervan zou kunnen maken. Mag ik u herinneren aan een Zoeloe die bij een safari waar alles misloopt kijkt en dan zegt: Als we 36 uur in die richting lopen is daar een kopje en daar bovenop kunnen we water vinden. Ik wil erbij zeggen dat de man het terrein niet kende. Wat te denken van iemand die zogenaamd zonder enige richting een pijl de lucht in schiet, kijkt in welke richting ze valt en zegt: In die richting kunnen we dat en dat vinden.

Hierbij is het schieten van de pijl alleen maar een methode om de innerlijke waarneming duidelijker kenbaar te maken en voor de anderen aanvaardbaar.

Wat moeten we denken van de wichelroedeloopers, wat van mensen die in staat zijn op afstand waar te nemen? Een Bosjesman vertelde op een gegeven ogenblik aan een Engelsman dat er een oorlog was uitgebroken in Europa, wat geen van beiden redelijkerwijs had kunnen weten.

Een ander voorbeeld. Een Ethiopiër vertelt aan een Fransman over de slag aan de Somme, terwijl er op dat ogenblik niets van bekend was, zeker niet van het beruchte vervoer van Joffres troepen met taxi's. Dat zijn primitieve mensen, maar ze weten het wel. Er zijn mensen die aanvoelen welke kruiden je nodig hebt om een bepaalde kwaal zoveel mogelijk te genezen. Ze hebben geen chemische kennis, ze zijn geen kruidkundigen of medici, maar ze hebben die intuïtie waardoor ze juist datgene kiezen wat ze nodig hebben.

Er zijn mensen, ook wel Europeanen, die op een bepaalde plaats komen en dan zeggen: Wat griezelig, ik krijg rillingen over mijn rug. Een enkeling kan ook nog zeggen waarom. 'Er moet hier dit of dat gebeurd zijn.'

De gaven bestaan dus. Ze worden vaak in een bepaalde richting geëxploiteerd, dat is wat anders, maar ze zijn er, alleen, ze worden niet gebruikt. Dan zou ik zeggen dat het niet juist is dat u juist deze factoren in uw wezen onderdrukt, want u heeft ook deze elementen nodig om een juist beeld te krijgen van uw wereld en daardoor die ervaring op te doen die voor de geest het meest nuttig is.

- x Hoe komt het dat de ene mens ontvankelijk is, meer openstaat voor het onderbewustzijn, dan de andere? Met dit openstaan en ontvankelijk zijn wordt bedoeld, op een manier zonder bewust gebruik te maken van bepaalde technieken.
- Ik zou in de eerste plaats willen zeggen dat je je niet bewust bent van het onbewuste. Hoogstens worden enkele factoren daarvan tijdelijk bewust. Maar mensen die geneigd zijn datgene wat in hen gebeurt gewoon te aanvaarden als deel van de werkelijkheid, hebben veel meer van die impulsen die via het onbewuste komen dan mensen die geneigd zijn hun wereld streng logisch te zien en daarbij een bijna dogmatische werkelijkheidsleer hebben opgebouwd. Hoe dogmatischer uw voorstelling van de werkelijkheid is, hoe kleiner de kans dat via het onbewuste impulsen van elders bij u tot het bewustzijn doordringen.
- Ik heb uw vraag in de omgekeerde volgorde beantwoord, eigenlijk in het tegenovergestelde beantwoord, maar dat was de beste manier, het antwoord vloeit hieruit voort.
- x Is het visionaire zien ook een impuls, die echter doordringt tot in de tweede laag van de aura, of eerder innerlijk?
- De aura kan ontvangen, maar zien (visionair gesteld) is altijd iets dat via de hersenen gaat. Een beeld dat niet via de hersenen gaat is niet ontvangbaar voor u. Het is geen voorstelling, het heeft geen betekenis. Als u nu zegt: Wanneer mij van buitenaf een impuls bereikt die doordringt tot de tweede laag van de aura (dat is ongeveer juist omdat we daar te maken hebben met de mentale uitstraling), dan zal dat signaal inderdaad ontvangen worden.

Maar het moet eerst via de genoemde analogiemethode ontcijferd worden in het onbewuste, voordat daaruit het visioen, de voorstelling dus, voor u kan voortvloeien. Ik wil eraan toevoegen dat dit visionaire ook mogelijk is zonder de reële voorstelling te zien, omdat je in jezelf dan precies voelt wat je omschrijven moet. Je bouwt dan met woorden de voorstelling op in plaats van ze visueel te ervaren.

x Hoe kunnen mensen hun emotionele verdringingen oplossen; is dat nuttig?

- Dat laatste stemt mij tot nadenken, want het is eigenlijk een beetje een belasting-veiligheidsklep. Is het nu goed dat je daar de extra druk afhaalt? Het antwoord is: dan loop je vaak zonder energie. Verdringingsverschijnselen zijn tot op zekere hoogte aanvaardbaar en zelfs deels noodzakelijk. Wat het andere betreft. Op het ogenblik dat door deze verdringing in uw eigen leven afwijkingen optreden die voor u moeilijkheden veroorzaken of u tegenover anderen moeilijk doen zijn, is het misschien redelijk eens na te gaan welke factoren daartoe aanleiding zijn. Hier geldt dan hetzelfde wat ik ook al in de inleiding heb gezegd over fobieën etc.

x Hoe laat een hypnotiseur het onderbewustzijn een diagnose van een ziekte vaststellen?

- Dat is een lang verhaal, ik zal het zo kort mogelijk maken. Het is duidelijk dat het lichaam zichzelf kent, maar het kent zichzelf niet bewust. Als deze onbewuste ervaring en kennis kan worden omgezet in een omschrijving, dan krijgen we inderdaad de zelf-diagnose. Als daarbij ook nog tekorten of overdaad van bepaalde dingen wordt geconstateerd, dan is het zelfs mogelijk een medicatie aan te geven. Ik wil hier herinneren aan de tempelslaap van patiënten in de tempel van onder meer Esculapius. Ze werden hier in het maanlicht ter ruste gelegd en werden daarbij in een ontvankelijke toestand gebracht, onder meer door de beroering van de heilige slang. Daardoor kwamen ze in een half-suggestieve sluimertoestand. In deze toestand werden ze door priesters ondervraagd. Het bleek dat hun geloof in zelf-diagnose hun inderdaad de mogelijkheid verschafte hun eigen symptomen redelijk te omschrijven en wat meer was, het bleek ook dat ongeveer 50 tot 60 procent van de zieken bovendien de meest juiste geneeswijze wist aan te geven. Daaruit vloeit voort dat de mens dus meer weet over zijn lichaam dan tot zijn bewustzijn doordringt en dat als je deze wetenschap aanboort er zeer veel gegevens beschikbaar komen waarover je normaliter niet beschikt. Het blijkt echter dat dit voor infectieziekten bijvoorbeeld, niet werkt. Het werkt voor organische afwijkingen, ontstekings- en ziekteprocessen die in het lichaam bestaan, maar niet voor veroorzakers die van buitenaf in het lichaam zijn gedrongen.

Een hypnotiseur kan iemand dus in een suggestieve slaap brengen of - misschien iets minder - in een toestand van willoosheid en kan in die toestand suggereren dat men de kennis van zijn eigen lichaam uitspreekt. Op dat ogenblik ontstaat een diagnostiek, dat is volledig juist. Ik wil hieraan toevoegen dat een dergelijke diagnose een handleiding kan zijn voor genezing, maar nooit als enig juiste verklaring voor de ziekte kan worden beschouwd, omdat

een aantal factoren door het bewustzijn niet kunnen worden omvat in oorzaak maar alleen in verschijnsel.

- x We zitten hier allemaal te luisteren, maar hoeveel procent neemt het onderbewustzijn waar en hoeveel procent neemt het bewustzijn waar van werkingen en invloeden?
- Van werkingen en invloeden is het wat moeilijk te zeggen, dat verschilt van persoon tot persoon. Maar zoals we hier bij elkaar zitten kunnen we wel zeggen dat de absorptie van het gebrachte ongeveer 35% bewust geschiedt, terwijl ongeveer 70 tot 95% van het geheel subliminaal wordt opgenomen. Dat wil dus zeggen dat u onbewust veel meer van de gegevens behoudt dan u bewust zult behouden.
- x Kan er nog iets mee gebeuren in de loop van de tijd?
- Ja, daar kan wat mee gebeuren. Dat is hetzelfde als met de vraag: Kan ik de honderdduizend winnen of niet? Mijn antwoord is dan: Zolang u een lot koopt, ja, maar ik kan u geen garantie geven. Dat is hier ook het geval.

Maar er bestaat wel wat men noemt de sympathische invloed.

U heeft hier een aantal gegevens gehoord. U doet een examen en daar wordt dezelfde materie aangesneden, op een heel andere manier misschien. U herinnert zich dan opeens de dingen die u hier gehoord heeft en die met de vraag, de examenstof, in verband staan. U bent dan in staat die redelijk zodanig te ziften dat u van de gegevens gebruikmaakt en dat toch niemand kan zeggen: Wat zit je toch te zwammen.

Dat is denkbaar. Wanneer u in een situatie komt waarin bepaalde gegevens voor u belangrijk zijn, is de kans ongeveer 7 op 10 dat de in het onbewuste vastgelegde gegevens naar voren komen en u de mogelijkheid geven bewuster en juistere te reageren.

- x Heeft dit met intuïtie, begripsvermogen, te maken?
- Een groot gedeelte daarvan zou u intuïtie kunnen noemen. Begripsvermogen vind ik een erg vage term, omdat dit eigenlijk in dezelfde waarde ligt als begrippen als IQ. Het is doodgewoon, wat vindt een ander dat jij moet begrijpen en als je dat begrijpt heb je een groot begripsvermogen. Dat is natuurlijk onzin.

De intuïtie is een samenvoeging van een aantal onbewuste factoren van kennis en zelfs van ogenblikkelijke onbewuste waarneming, waardoor een reactie ontstaat waarvan de redelijkheid u ontgaat, maar waarvan de juistheid over het algemeen groot is. U mag echter nooit vergeten dat uw eigen vooroordelen daarbij een grote rol spelen. Het is zelfs voorkomen dat iemand, die zelf heel erg precies en netjes was, een ander onsympathiek vond, terwijl het er in feite alleen maar om ging dat hij onbewust waarnam dat de persoon ongepoetste schoenen had.

Dus je moet die intuïtie wel met een korreltje zout nemen. Maar je kunt intuïtief aanvoelen: dit kan ik het best zo aanpakken - en dan heeft u een groot aantal onbewuste gegevens, plus waarnemingen die niet tot uw waakbewustzijn doordringen, die samen een keuze maken waar u ze zelf misschien niet zou kunnen maken.

- x Bestaat er verband tussen intuïtie en logica?
- Ze zijn over het algemeen strijdig. De logica gaat uit van het ene feit en het andere, waaruit het derde feit voortkomt enzovoort.

Een logische sequentie is dus altijd een predicabele samenhang.

Een intuïtief proces echter is een emotionele samenhang, omdat de logische elementen daarin niet terug te vinden zijn. U zou kunnen redeneren: wanneer ik al die gegevens bewust zou hebben, zou er een logische samenhang aan te tonen zijn. Dat is juist, als u ook buitenzintuiglijke waarnemingen en eventueel niet-stoffelijke inbreng mede als logische factor wilt beschouwen. Maar het lijkt mij bij de huidige stand van de aardse logica dat dat nog steeds erg moeilijk zal zijn.

x In de geschiedenis van de mensheid ziet men dat het intuïtieve verloren is gegaan. De mensheid heeft zich gegeven aan de beheersing van de materie. Is dat toch nodig geweest voor de mensheid?

- Er zou een heel onderwerp te wijden zijn aan zo'n vraag, maar om het heel eenvoudig te zeggen:

Je zou een aantal tendensen die in de mens, voornamelijk emotioneel bestaan, kunnen uitdrukken als een praktische sinusvorm rond een nulpunt dat existentie heet. De interpretatie van de existentie gaat op een gegeven ogenblik in de eerste plaats in op ideële droomwaarden, geestelijke waarden, keert dan, omdat dat praktisch niet hanteerbaar is, om en gaat dan steeds meer naar een waardering van het materiële. Er komt een ogenblik dat het materiële zijn top heeft bereikt. Vanaf dat ogenblik kan men op die materie niet meer op een beheersbare wijze rekenen en dus gaat men weer over op het ideële denken, waarbij steeds meer onwerkelijke factoren een rol spelen.

Wij zien dat daardoor de relatie met de materie verzwakt en er komt een ogenblik dat geestelijke factoren als meer werkelijk of even werkelijk worden ervaren als stoffelijke factoren. Er ontstaat dan wederom een periode waarin de gevoeligheden van de mensen een grote rol spelen, totdat ook daar weer een punt van stilstand of **onbeheersbaarheid** wordt bereikt. Dan zien we weer de opgang naar het materiële.

Dit is maar heel in het kort gezegd, maar het is toch wel ongeveer juist. Als je die periodiciteit wilt omschrijven, kun je zeggen dat deze periodiciteit op dit moment en deze relatie zon-aarde 2356 jaar bedraagt. Niet dat u er veel aan heeft, want u beleeft het toch niet, maar u kunt dan aan onze kant eens kijken of ik gelijk heb.

x In welke fase zitten we nu?

- U bent op het ogenblik bezig om uit het materiële langzaam te verzinken in de belangrijkheid van de droom. Met andere woorden, denkbeelden worden steeds belangrijker en de materiële factoren die daarmee samenhangen worden meer en meer verwaarloosd.

x Zouden we nu kunnen zeggen dat de mensheid zover komt dat hij de grote ruimtevaart kan bedrijven - daarvoor moet hij dan technisch in prima vorm zijn - en dat dat tegelijkertijd met het geestelijke samengaat?

- Dat is heel moeilijk, omdat je altijd een materialistische periode nodig hebt en dan wel in neergaande lijn, vreemd genoeg, dat wil zeggen, waar droom en technische mogelijkheid vervlochten zijn om een ontwikkeling te krijgen van de techniek.

Als die techniek zover gaat dat interstellair ruimtevaart als mogelijkheid wordt bereikt, dan is de kans groot dat deze technische bereiking wordt gebruikt, omdat ze beantwoordt aan bepaalde geestelijke behoeften, aan grotere realiteit van geestelijke waarden, met andere woorden om te ontvluchten aan het droombeeld door een poging het droombeeld op de proef te stellen met de technische middelen. Dan krijg je interstellair ruimtevaart. Is dat eenmaal bereikt dan beleeft men dus een geestelijk hoogtepunt.

- De eigenschappen die daardoor door het ras worden verworven - en dat is dan een periode van duizend jaar, iets meer - zullen over het algemeen een rol spelen bij de dan weer ontstane technische ontwikkeling en dan ook de richting daarvan bepalen. Heeft deze cyclus meermalen gelopen dan krijg je inderdaad te maken met mensen die technisch ruimtevaart kunnen bedrijven en waarschijnlijk veel meer, maar die ook een hoog aanvoelend-geestelijk begripsvermogen hebben ontwikkeld.
- x Misschien is dit dan ook een ander mens dan wij nu kennen.
  - Dat is een mooie opmerking; welke mens kent u eigenlijk? De mens die u denkt te kennen is altijd een masker waarachter iemand zich voor u verbergt. En datgene wat hij erachter verbergt is het masker dat hij zichzelf heeft aangemeten. Deze vraag is dus niet te beantwoorden.
  - x Komt bij het overgaan het onbewuste vrij en hoe ervaart de bewuste geest als het onbewuste ter beschikking komt?
  - Het onbewuste komt niet vrij, maar een groot gedeelte van de stoffelijke ervaringen, waaronder ook een deel van ervaringen of waarnemingen die in het onbewuste waren verborgen, hebben toch een zodanige emotionele invloed gehad, dat ze in de geest als het ware verankerd zijn.
- Dit betekent, dat als je je eenmaal georiënteerd hebt in het nieuwe bestaan (in het begin is het natuurlijk vreemd, omdat je probeert een ander referentiekader te hanteren in een wereld waarin dat niet mogelijk is) je tot een veel beter inzicht komt ten aanzien van wat er werkelijk is gebeurd, wat je werkelijk bent, wat anderen waren. Je komt dus tot een reëlere benadering. Als je dat kunt aanvaarden ben je ook een heel eind bewuster.
- x Als iemand met een pendel werkt komt het resultaat dan ook uit het onderbewuste?
  - Over het algemeen wel. Een pendel kan op verschillende manieren gehanteerd worden, maar over het algemeen is er bij de hantering van de pendel met de hand een onwillekeurige trilling of beweging, die gedirigeerd wordt door het onbewuste. Wordt er gebruikgemaakt van de z.g. vaststaande pendel, dan is er sprake van een fluctuatie die in de aura ontstaat en wel voornamelijk het dichtst bij het lichaam dat uitstulpingen vertoont en daarmee invloed op de pendel kan uitoefenen. Dit laatste is voor de meeste mensen veel moeilijker dan een met de hand pendelen, waarbij alleen het onbewuste een lichamelijke reactie teweegbrengt.
  - x Hoe kun je geestelijke gaven leren ontwikkelen in jezelf?
  - U heeft leren lopen. Hoe heeft u uw benen ontwikkeld? Door ze instinctief te gebruiken. Dat zelfde geldt voor de geestelijke gaven. Dus als je geestelijke gaven wilt ontwikkelen moet u niet voortdurend zitten van: ik wil zien, ik wil zien.

Je moet gewoon zeggen: ik zal maar gaan zitten en als ik wat zie, dan zie ik wat; als ik niets zie is het ook goed.

Geestelijke gaven ontwikkel je voornamelijk via ontspanning. Wilt u in die ontspanning uzelf op een bepaald iets richten, dan moet u dit doen met een eenvoudige voorstelling. Het mag ook een symbool zijn. Dan heeft u de grootste kans dat u opwallingen voelt en die moet u dan au sérieux nemen en niet zeggen: ach, het is onzin. Ook de gekste dingen die in u opkomen hebben een betekenis. Als u dat regelmatig doet gaat u leren ze te interpreteren. Zodra u leert ze te interpreteren wordt het karakter anders. Er is niet meer sprake van iets dat je ondergaat en dat je op een rijtje moet zetten, maar het wordt het beleven van een geheel. Dat kan dan helderhorend, helderziend, inspiratief enz. vorm krijgen.

SLOTWOORD

Uit uw vragen meen ik begrepen te hebben, dat hetgeen gezegd is over de schakelfunctie, brugfunctie, filterfunctie van het onderbewustzijn, tot u is doorgedrongen. Ook heb ik gemerkt dat u zegt: Hoe zit dat.

Een enkele heeft gezegd: Kan ik dat allemaal inpas- sen in wat ik logica noem; in feite het raam van het men- selijk denksysteem.

Mijn antwoord moet uit de aard der zaak zijn: Beste men- sen, datgene wat niet behoort tot uw zintuiglijke wereld is niet rationeel aantoonbaar. Het is dus hoogstens een filo- sofische factor, maar het kan nooit een feit, een rationele factor zonder meer zijn. Slechts aan de hand van resultaten kunt u ten slotte uitmaken wat wel en wat niet betekenis kan hebben. Heeft u ervaring opgedaan dan vallen u ver- schillen op en dan kunt u misschien zeggen: Deze impuls komt uit mijn eigen bewustzijn, of onderbewustzijn, die impuls is geïnduceerd, komt van buitenaf, en misschien ook nog: Dat beeld komt de werkelijkheid nabij en dit beeld is symbo- lisch.

Als u zich bezighoudt met het paranormale zal het u opvallen hoe vaak er symbolen worden gebruikt. Dat is be- grijpelijk, want een groot gedeelte van hetgeen u onbewust waarneemt, eventueel uit de geest verkrijgt, is niet zo ge- makkelijk redelijk vertaalbaar. Het symbool maakt het u dan mogelijk erover na te denken, de betekenis ervan te vermoe- den, zonder dat u gebonden bent aan de vaste voorstelling.

Een symbool kan heel vaak later enige werkelijkheids- betekenis krijgen. Daar moet u erg mee uitkijken. U droomt, u hoort of u ziet een bepaalde sequentie van gebeurtenis- sen. Later, in de werkelijkheid, zijn twee of drie factoren daarvan ook werkelijk waarneembaar en beleefbaar. Zeg dan niet dat het geheel juist en waar is, maar besef dat er maar een deel van waar is. Dat is bij vele visioenen altijd het geval geweest.

Men heeft een visioen, soms is het wat men helder- zienheid in tijd noemt en men neemt daarbij heel veel fac- toren waar.

Als voorbeeld zal ik proberen een symbool te nemen dat hier in de parapsychologie bekend is. Het is een verhaal van waarnemingen in de oorlog.

Een vrouw droomt dat zij Duitse soldaten ziet wegtrekken, onder andere met een bokkewagen, met fietsen en heel treurig.

Er staat een jongeman bij die glimlacht en op het punt is in vreugde uit te barsten. Later zei zij dat dit volkomen juist was. Maar de weg waarop zij dat zag was niet de weg waarlangs zij de soldaten zag wegtrekken. De jongeman was niet aanwezig, maar bleek later een onderduiker te zijn uit een dorp in de omgeving, die ze overigens wel heeft ontmoet.

Hier zie je dat het schijnbaar helemaal waar geworden visioen uiteenvalt in delen, in enkele gevallen de waarschijnlijkheid. De weg die zij zag was een weg die zij goed kende. Dat het op een andere weg gebeurde is haar later ontgaan. Maar hier was haar eigen herinneringsweg belangrijk, de gebeurtenis was belangrijk en werd dus op die weg geplaatst.

De jongeman had ze misschien gezien, misschien ook nooit, maar ze moet het gevoeld hebben. Hij was iemand die buitengewoon blij zou zijn daarmee. De persoon werd daar in de scène geplaatst, terwijl hij er niet werkelijk is geweest.

Ik vertel u dit alleen maar om u duidelijk te maken dat al die paranormale dingen en gebeurtenissen betrekkelijk zijn.

Het is heel erg moeilijk ze helemaal concreet te ontlenen aan de bovennatuurlijke wereld van de geest en het is nog veel moeilijker ze juist te vertalen. Daarom moet u deze dingen met enige voorzichtigheid benaderen.

Wanneer u een ramp ziet en ze gebeurt op een bepaalde plaats, dan neem ik het u niet kwalijk dat u die plaats mijdt. Het is mogelijk dat u daar inderdaad een gevaar ontgaat. Maar wat u ziet als een explosie kan, als je het ontleeft, wel een uitdrukking zijn geweest van uw beleving op die plaats van een botsing met een overhaaste bromfietser.

Maar met een waarschuwing moet je rekening houden.

Een visioen moet je vastleggen zo goed je kunt. Maar zoek alsjeblieft niet naar een zelfbevestiging. Juist als u helemaal los probeert te staan van deze dingen, ze constateert en eventueel gebruikt zonder daaraan consequenties ten aanzien van uw eigen bewustzijn te verbinden, zult u er meer aan hebben, zult u er meer mee kunnen doen en zult u misschien niet geheel beheersbaar bewust een veel intenser contact krijgen met dat deel van uw bewustzijn dat men het onderbewustzijn noemt. Dit houdt ook in dat de werelden van de geest, de werelden die buiten uw dimensionaal bestel liggen, dichterbij komen en dat u de invloed daarvan ook beter kunt constateren.

Leef deze werkelijkheid, dit is uw wereld op dit ogenblik.

Werk met uw verstand. U heeft het gekregen als werktuig om u in de wereld te handhaven. Maar uw gevoel, uw intuïtie en al die andere dingen zijn aanwijzingen hoe u dit werktuig het best kunt gebruiken.

Schakel die dingen niet uit, maar gebruik ze om de richting te vinden voor uw gewone redelijke vermogens.

Als u op deze manier te werk gaat zal het onderbewustzijn als een schakel tussen u en de vergeten herinnering, de geestelijke wereld, en al die andere mogelijkheden en gevoeligheden, van steeds grotere betekenis worden en steeds toegankelijker zijn.

Wanneer u dat bereikt, heeft u werkelijk een uitbreidingsmogelijkheid voor uw bewustzijn en een waarschijnlijk intensievere bewustwording. U zult in ieder geval veel minder vreemd staan tegenover de wereld die u na de dood zult aantreffen.